

Egy Gazember Szegeden

■ *A múltkorjában a Zsaru magazin címlapjáról mosolygott rám kedves arcod, s a kép alatt a felírat: Megvagy Gazember! Hogy kaptak el téged a zsaruk?*

– Buzgón érdeklődtek utánam, kérdezősködtek mindenfele, s azt hiszem, a postán futottam össze a rendőrséggel. Mondták rögtön, hogy engem keresnek.

■ *Mire gondoltál először?*

– Mindenre, amire ilyenkor lehet. Végül elárulták, egy interjúról lenne szó, s mosakodtak is egy kicsit, hogy tudják mi a véleményem a belügyről.

■ *Hogy kerültél a Friderikusz-showba?*

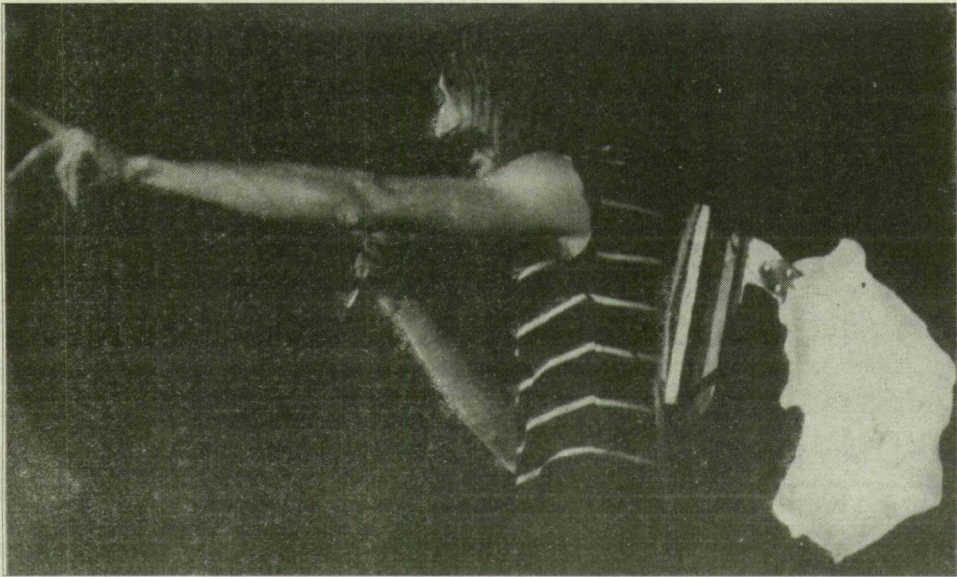
– Nem akartam egyből odamenni, sokáig gondolkodtam rajta. Régebben gyakran szerepeltem Friderikusszal vidéki művelődési házakban, s akkoriban egész jó műsorokat csinált.

■ *Szerinted nem cirkusz volt amit csináltál?*

– Biztos, hogy volt benne, s egyéniségemhez hozzátartozik ez is. De a feltett kérdésekre én mindig komolyan válaszoltam. Sajnos vágták a műsort, így néhány fontos rész kimaradt. Volt például a királyi vacsora, ahol az aznap fellépők ültek az asztal körül, s egy illettanárnő segédletével kellett 11 késsel, villával különböző ételeket megenni. Itt kisebbfajta botrány tört ki, amit például egy az egyben kivágott. Torgyán azzal kezdte, hogy náluk kisgazdáknál vacsora előtt elmondják az imát, akkor fogjunk hozzá. Ettől a perctől Friderikusz nem tudott megszólalni, hosszú időn keresztül nem jött ki hang a torkán, végül kitört, s innentől nem volt szalonképes a műsor – ezért is hagyhatta ki. Nekem is hoztak rákot, csigát meg mindenfélét, amit én nem kértem, mondván, hogy nem magyar ételek.

■ *Menjünk vissza az egyetemre évekig. Nagyon racionális pályára készültél, hiszen a SZU-ban, Lembergben végeztél villamosmérnökként. Hogyan küzdöttél le magad rocksámánna, zenész-filozófussá?*

– Talán a legfontosabb, hogy mindig szerettem teljes keresztmetszetében átélni az életet. Hazajövetelem után műszaki fordítóként helyezkedtem el, mellette zenekarokat csináltam, képzőművészekkel ismer-

Fotó: Schmidt Andrea

■ **„Nagyon tetszenek Csurka dolgai”**
 ■ **Torgyán imát akart, Friderikusz kitört**
 ■ **Nem vállalt titkos iratok**

Waszlavik Gazember László, foglalkozását tekintve rocksámán, nemrég tette tiszteletét a Szegedi Ifjúsági Házban. A nagysikerű szabadest után beszélgetünk az igaz magyar Gazemberrel.

kedtem meg, megalapítottam a Bizottságot.

■ *Kormánydelegációknak is fordítottál.*

– Jó tolmács voltam, a miniszter-helyettesi szint volt a legmagasabb, ahol fordítottam.

■ *Már akkor is ilyen hosszú hajad és bajuszod volt?*

– Igen, csak anyám rám adott egy öltönyt. De még így sem illettam bele soha a képbe. Lehetett volna belőlem sokkal felkapottabb tolmács, ha megfelelő külsőt veszek fel. Igazából a tolmácsolást iskolának tartottam a nyelvtanulásban. Körülbelül két évig csináltam, s ez elég volt ahhoz, hogy tíz évig szakfordításokkal keressem a kenyerem.

■ *Miután otthagytad ezt az állást, és zenekarokban működöttél, nem tűntetted ki a rendőrség megkülönböztetett figyelmével?*

– Tudomásom erről nem volt, de az is igaz, hogy a bizalmas, vagy a titkos iratok fordítását soha nem vállaltam el.

■ *Mit szólsz a Ferő új lemezéhez, a Vidám Magyarokhoz? Nem is olyan rég többen össze akartak titeket*

veszíteni, mondván ő MDF-es, a te szíved pedig a kisgazdákhöz húz.

– Én ilyen mereven nem politizálok. Alapjában véve kormánypárti vagyok, de nem tudnám megmondani, hogy melyik párthoz húzok. Ferő sokkal konkrétabb dolgokhoz tud csatlakozni. Nekem egy időben voltak vele veszekedéseim, hiszen nemrég a Demszkynek volt jóbarátja, a múlt rendszer végén pedig már elég jól beilleszkedett. Dehát nem is ez a gond, hiszen az emberek egy része ilyen, a másik pedig olyan beállítottságú. Engem inkább az zavart, hogy láttam, anyagilag nem mindig tiszta dolgok zajlottak a háttérben.

■ *A szigeten lévő Viszlát Iván fesztiválra gondolsz?*

– Igen, annak idején írtam is ezekről, én az erkölcsi oldaláról fogtam fel ezt a dolgot. Nem merem azt mondani, hogy most formálisan egy oldalon vagyunk. Ugye, a Ferő is nagy csurkás lett...

■ *Te is az vagy?*

– Igen, nekem nagyon tetszenek a Csurka dolgai. Merész valaki, de ez nem feltétlenül rossz. Biztos, hogy nagyon

kellemetlen stílusa van, de nagyon sok igazság van, szerintem, abban amit leír.

Bár egy oldalon állunk Ferőval, megint van egy picike fal köztünk, mert ő mindig nagyon direkt módon ugrik valaki nyakába – hol az ellenzékébe, hol a kormánypártéba. Én nem vagyok ennyire odatapadó, nem is mentem pártokat támogatni.

■ *Kértek rá téged?*

– Szoktak kérni, s mindig elmegyek minden helyre ahová hívnak. Amikor Narancs klubokba megyek, akkor elmondom – viccet csinálók belőle –, hogy kisgazda üdvözetemet küldöm neki. Azt hiszem, minden dolgomon érződik, hogy számomra a nemzeti értékek igazán számítanak.

■ *Utoljára egy teljesen politikamentes kérdés: fe Lugossynál laksz egy sufni-ban, sovány testeden „feszülő” trapézgyatód és kinyúlt pulóvered sem a legutóbbi divat szerint készült, fellépéseiden viszont egy Sony DAT-ról szólnak az alapok. A sajátod egyébként?*

– Igen, természetesen. Számomra ezek a fontos dolgok, mindig arra költök amivel zenét barkácsolok. Azt veszem meg meg, amivel stúdiózni tudok, ami pedig fényűzés és szórakozás...

■ *...például enni, ruházkodni?*

– Igen, meg háttérzenét hallgatni és a többi. Televíziókészülékem sincsen.

Takács Viktor

Szerződött a város és az Akadémia

■ **Új év, új stílus**

■ **Az alkotó ember az érték**

■ **Pénz a tudományra**

A Lippai Pál polgármester és Telegdy Gyula kézműgyeivel ellátott okmányban felsorolták azokat a tevékenységi területeket és formákat, amelyekben és amelyekkel kölcsönösen segíthetnek egymásnak, a város minden polgárának hasznára. Az akadémiai bizottság, amelynek tagjai szervezeten, szakmai bizottságokban dolgoznak, az önkormányzat hasonló szakmai bizottságainak ajánlott együttműködést minden tudományos kutatást igénylő probléma megoldásához. A nemzetközi elismertségnek örvendő és széles kapcsolatrendszerrel rendelkező tudósok e szakmai ismeretsegeket készek „bevetni” Szeged nemzetközi összeköttetéseiinek gazdagítására. Innovációs fejlesztések elhatározásakor szívesen konzultálnak, a tervezett szegedi innovációs park és az informatikai központ létrehozásában résztvesznek.

Az önkormányzat tulajdonképpen akkor teszi a legtöbbet, ha elfogadja a följánlott segítséget, ha igényli az aktuális feladatok megoldásához a kutatók szakmai eredményeit és álláspontját. A szerződésben mindenesetre azt is rögzítették, hogy a város vezető testületei nem egyszerűen elfogadják, hanem kezdeményezik a közös munka alkalmait. A kölcsönösen hasznos tevékenységekhez, a SZAB-működéséhez, a tudományos közélet pezsdítéséhez – a mindenkori lehetőségei szerint – költségvetési támogatást ad a város.

Az aláírási aktusra meghívott akadémikusok egyöntetű véleménye volt, hogy végre nemcsak szavakban, hanem valóságosan igénylik a város vezetői az itt összpontosult szellemi potenciál mindennapos hasznosítását; az pedig a

A dél-alföldi régió tudományos kutatóit összehozó Szegedi Akadémiai Bizottság (SZAB) az elmúlt hét végén megtartotta hagyományos klubrendezvényét: újraválasztást adott tagjai számára. A bensőséges ünnepségre, amelyen Telegdy Gyula akadémikus, a SZAB elnöke köszöntötte tudós kollégáit, kivételesen kapott meghívót az idén az újságíró: ezt az alkalmat használta föl ugyanis a területi akadémiai bizottság és a szegedi önkormányzat vezetősége, hogy első embereik ünnepélyesen aláírják a SZAB és Szeged város önkormányzata együttműködési szerződését.

távlatos gondolkodás jele, hogy a gyakorlatban nem közvetlenül hasznosítható kutatásokat is, a tudományos közélet fórumait is pénzzel támogatja az önkormányzat. Ilyen még nem volt, mondták. Lippai Pál kijelentette, hogy a szegedi szellemi élet, a tudományos és kulturális szféra fejlesztése nem választási lözung volt polgármesteri programjában, hanem egyik legfőbb, s reményei szerint valóban elérhető céljának a megfogalmazása. Igyekszik gyakorlatias lépéseket tenni ezért, ilyenek a szerződésben jelzettek is. Kiemelte, hogy egyik legfontosabb munkaterületének tartja az eredményes alkotó munka minél jobb feltételeinek biztosítását Szegeden, mert meggyőződése, hogy ez a város valamennyi polgárának hasznára válik.

Sulyok Erzsébet

Telefónia - a színpadon és a kulisszák mögött

zésben résztvevő énekesek, mint Altörjay Tamás, Lőrincz Zoltán, Fazekas Zoltán, sőt az egykori tanítvány, Bárdi Sándor is. Ő egyébként egy másik műfajban debütáns: a hétfői előadás különlegessége, magyarországi bemutatója lesz az Amahl és az éjszakai látogatók című Menotti-mű, amelynek Bárdi nemcsak az egyik szereplője (Gáspár), hanem a szöveg fordítására is vállalkozott. A Gyermek születése, a „Háromkirályok” útja köré fonódó történetek egyikét feldolgozó későromantikus Menotti-egyfelvonásosra a Konzervatórium Kanadából hazatelepült fiatal tanára, Reiningger Zsuzsa hívta föl a stúdiósok figyelmét. A nagyzenekart igénylő, táncbetétes (a Tömörkényi növendékei Pálné

■ **Ma: a Vaszy Operastúdió produkciója**
 ■ **Egyfelvonásosok, közjátékkal**

Azt mondhatnánk, törvényszerűen fejlődött operajátszási stúdióvá Berdál Valéria és Sinkó György énekesképző műhelye. A kitűnő énekművészek pedagógusi működésének legendás eredményei (nem egy tanítványuk lett az operaszínpad sztárja), még Vaszy Viktor idejéből örökölt-követett ideájuk, az ensemble-kultúra ápolása, s nem utolsósorban a konzervatórium s a szegedi operarajongók egyesületének léte és hathatós segítségével, sokak önzetlen munkája összegeződött, amikor megalakult a Vaszy Operastúdió. Ma már nyilvánvaló, hogy nemcsak a konzervatórium növendékei, az ének- és zeneművészek utánpótlása nyert értékes „gyakorlóterepet”, az operai, zenekari, énekkari működésre felkészítő fórumot; hanem a város művészeti élete is gazdagabb lett.

Ugjai Ilona és Tóth László koreográfiáját táncolják) darabigazán komoly stúdium az énekes és zenész közreműkö-

re – nemcsak a Menotti-operát, hanem mind a három darabot.

Ez a magyarországi bemutató az est záródarabja; a nyitó szintén Menotti-mű. A telefon című vígopera (vezényel Acél Ervin). A kettő közé pedig az eredetileg is „intermezzónak” szánt Pergolesi-kétfelvonásost, Az úrhatnám szolgálatot iktatták. A zenei stílustanulmányokra is kiválóan alkalmas mű előadásában a Meszlényi László vezette, 15 tagú konzervatóriumi barokk zenekar, a Musica Parlante működik közre. A szereposztás: A telefon Lucyja Tóth Mónika, Ben: Fazekas Zoltán; Az úrhatnám szolgálat címszerepét Jani Gabriella éneklie, az agglegényt Lőrincz Zoltán, Vespontét Fazekas Zoltán alakítja. A magyarországi bemutató

gárdája: Olasz Ágnes (egyébként fuvola tanszakos) a kisfiú, Amahl; az anyja szerepében Soós Emesét halljuk, a három király, Gáspár, Menyhért és Boldizsár: Bárdi, Altörjay, Lőrincz; az inas: Boncz Tamás.

Végül néhány szó – prózai dolgokról. Mint minden művészeti vállalkozás, ez a művésztanpótlást és a közönség gazdagabb műsorválasztékát egyaránt szolgáló, a szegedi művészeti élet pezsgését mutató bemutató is: pénzbe kerül. Az anya- és rokonintézmények, a konzi és a színház, az Operabarátok Egyesülete, sok művész és tanár áldozatos munkája, az összes közreműködő megfeszített igyekezete – mind nem lett volna elég. Az USA budapesti nagykövetsége mellett – stílszerűen – „telefonközeli” nagyvállalatok, a MATÁV és a Westel szponzorálja a produkciót.

Sulyok

■ Az első, kisszínházi bemutatkozás 1990-ben volt, a Don Giovanni koncertszerű előadásával és Figaro-részletekkel – Busa Tamással, Bálint Zsuzsával, Lőrincz Zoltánnal, Fazekas Zoltánnal... Azután az emlékeztető Varázsfuvola-produkció következett 1991-ben, Gémes Szilvia és Fazekas Zoltán is a verseny nyertesei között volt. Pál Tamás vezényletével és kamarazenekarának közreműködésével előadták Mozart A színgazgató című csillogó egyfelvonásosát. Most pedig, hétfőn este 7-kor a Szegedi Nemzeti Színházban mutat be három egyfelvonásos operát a Vaszy-stúdió, a Konzervatórium ének- és zenekara, valamint Musica Parlante együttese.

A stúdió alapítóinak és „keresztszülőinek”, a Berdál – Sinkó mesterpárosnak legtehetségesebb tanítványi mellett szerepet kaptak-vállaltak most is a fiatal, posztgraduális kép-